

Nu vreau respect. Vreau singe!

06 Nov 2009 [Dragos Vasile](#)

Traiesc o drama de o fatala actualitate: sint mai multi oamenii pe care **as vrea sa-i vad morti** decit cei pe care vreau sa-i vad la televizor. Ce fac in directia asta? Nimic. De ce? O sa rideti: **n-am gasit campania potrivita**. Iar revolutie de unul singur nu se poate. Chestie de buget.

Realitatea TV vrea respect. Minunat! Eu, unul, vreau niste bani, imi trebuie urgent. Sincer, mi se pare o problema la fel de importanta. Stiu niste oameni care vor neaparat sa emigreze, sa faca sex in trei cu doua gemene, iar exemplele pot continua. Dar, spre deosebire de contul din banca sau apartamentul din Berlin, in aventurosul cartier Schöneberg, respectul nu e ceva palpabil, deci cuantificabil in matematica succesului (ca si a analiza politica, dupa cum au observat cei mai vigilenți dintre noi). Or, in ciuda **permanentei noastre frasuiei in panteonul ideilor extrem de mari si pure**, Romania ramine mai degraba tara lui Arghezi: cu totii vrem sa punem dracului mina pe ceva concret si sa urlam: ESTE!

Respectul ala nu e nicaieri, in sens ontologic. Nu e in noi, pentru ca sentimentul romanesc al fiintei e imun la bun simt si n-am stiut sa importam **vaccinul respectabilitatii**. Nu e in institutii, fiindca nu s-a descoperit inca metoda de a teleporta **Bundestagul in Casa Poporului**. Nu e pe strada, intrucit n-are unde sa parcheze. in fine, in istoria noastra de peste 2.000 de ani doar citeva gesturi ample (incepind, spectaculos, cu sinuciderea lui Decebal si terminind, controversat, cu crima impotriva comunismului) sint susceptibile de onorabilitate. Campania initiata de Realitatea TV vizeaza, carevasazica, doar **IDEEA de respect**, presupunind ca ea se va cuibari in creierul romanilor ca-ntr-un creuzet cald si fertil, dind apoi nastere unor pui vii cu un pronuntat

caracter civic.

Ei bine, n-am timp sa astept intruparea acestei idei nobile intr-o noua generatie de indivizi responsabili, civilizati, stimabili, si a unei noi clase politice, mai curate ca poponetul unui nou nascut. Am 35 de ani si sint un pachet de nervi. Personal, nu vreau respect peste 20 de ani. **Vreau singe! Si-l vreau acum!**

Chemati-ma la revolutie si vin. **Dati-mi o arma cumsecade si trag.** Faceti-ma sa cred ca, suflecindu-ne minecile si iesind in strada, ca americanii aia obezi, pentru orice mizilic, putem schimba ceva azi, miine (desi pare, oricum, prea tirziu). Si asta fara sa discutam trei luni, la televizor, cu expertii, sau in salile de conferinte ticsite cu directori, despre strategia de actiune, marketing, comunicare si lipit stickere cu "Noi vrem respect" pe usile de sticla ale multinationalelor. Dati-mi, va rog frumos, **un manifest adevarat, o banduliera teapana, o directie viabila** in care sa-mi indrept furia si dezgustul. Ceva concret, barbatesc, ca-n filme. De exemplu, **hai sa-i umplem de respect** luni, la 12, la Guvern. Marti dimineata la Parlament. Miercuri toata ziua la Cotroceni. Si tot asa, pina se stringe o armata respectabila de cetateni disperati. Nu va mai ginditi la asigurarea medicala si la consecintele politice imediate: oricum, mai rau nu se poate.â€

Iar daca nu scapam definitiv de ei (personal, cred ca asta ar trebui sa fie ideea), macar **sa le punem morcovul la timpla**, cum am invatat uitindu-ne la televizor, de la Tarantino. Sa-i vedem cum le tremura ciolanele amintindu-si de Ceausescu, cum incep sa miroasa a sudoare rece si a pipi de sobolan prins cu focul prin miristea uscata. Sa-i zgiltiim din temelii, sa-i punem putin cu spatele la zidul istoriei, aratindu-le o magazie de principii plina cu munitie de razboi. Asa cum au facut ungurii (pe care-i respect pentru asta), care erau sa dea foc parlamentului cind l-au auzit pe Ferenc Gyurcsany recunoscind ca **i-a mintit ca sa cistige alegerile**. Ceea ce politicienilor nostri le iese la fel de firesc ca expiratia, iar pentru asta nu-i umple nimeni de singe in sondaje.

Din experienta mea livresca de revolutionar stiu cum se procedeaza atunci cind vrei cu adevarat respect. ii calci pe git pe nemernici, precum Conan Barbarul. Bagi spaima in raufacatori, ca Batman. **Dai cu ticalosii de pamint, ca Old Shatterhand.** Sau - cind nimic altceva nu mai functioneaza - pleci, extrem de inspirat, din tara. Ca Herta Müller.

Lucrez in presa, stiu si inteleg: Realitatea TV vrea respect exact asa cum vrea sa fie presedintele Romaniei **Constantin N. Potirca**, din Targu Jiu: *en passant* si fara sanse, ca exercitiu de imagine (ca intelectual nu se pune problema). Necazul e ca nu prea poti sa te joci putin cu ideea pura de respect atunci cind il lasi pe Adrian Paunescu sa vorbeasca si-i dai o caruta de bani pentru asta. Asa ca, sa ma iertati, dar respect vreau si eu, cetateanul simplu si nervos, care se uita la televizor. Si stiti ceva? incepind de ieri.

P.S. Am aflat ca, recent, *Parazitii* s-au alaturat campaniei initiate de Realitatea TV, compunind o piesa intitulata, sugestiv, *Noi vrem respect*, care se remarca printr-un videoclip si un limbaj *mainstream*, groaznic de civilizat. Astept varianta virala, cu cojones.